

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Mile Valentić, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenoj osobi uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 19. ožujka 2021.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-01/775, URBROJ: 376-05-2-20-4 od 31. kolovoza 2020.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom tuženika odbijen je zahtjev za rješavanje spora između korisnika ovdje tužitelja, i operatera javnih komunikacijskih usluga (u sporu zainteresirana osoba) vezano uz prigovor tužitelja na gašenje tarife „Na tuđi račun“ te zahtjeva da mu se omogući, odnosno odobri korištenje bonus kuna ili isplata po fer formuli.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te u tužbi i tijekom spora, izlaže kako slijedi. U bitnom, smatra da se jednostrano ukidanje predmetne tarife predstavlja prijevaru operatera posljedica koje je krađa iznos koji premašuje 70.000,00 kn, a koji iznos predstavlja bonus ostvaren korištenjem tarife. Navodi da se radi nepoštenoj poslovnoj praksi i nepoštenim ugovornim odredbama te da je kao korisnik obmanut i da su povrijeđena njegova potrošačka prava. Ističe kako ovo nije prvi puta da iste operator pokušava oštetiti svoje korisnike no da je tuženik to spriječio donošenjem Odluke od 30. studenog 2011. kojom je stao u zaštitu krajnjih korisnika utvrdivši da se radi o nepoštenim ugovornim odredbama te ne postoji vremensko ograničenje za iskorištenje bonuse ostvarenog korištenjem tarife „Na tuđi račun“. Od toga stava tužitelj je odstupio u pobijanoj odluci ne nudeći pritom nikakvo obrazloženje. U odnosu na navode tuženika da je pravodobno obaviještena o ukidanju tarife SMS porukom tužitelj navodi da poslan SMS zainteresirane osobe nema nikakvu službenu potvrdu o primitku. Nadalje, tužitelj traži da mu se omogući korištenje ostvarenog bonusa na tarifi ili isplata iznosa po fer formuli „Iznos na bonus računu (75.000,00 kn) * iznos interkonekcije po minuti (0,05 kn) = 3.750,00 kn“.

U odgovoru na tužbu tuženik ustraje kod navoda iznijetih u obrazloženju pobijanog rješenja. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na ukidanje tarife „Na tuđi račun“ ukazuje da prema odredbi čl. 42a Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17; dalje: ZEK) operatori javnih usluga imaju pravo mijenjati cijene i uvjete korištenja svojih usluga a korisnici, ukoliko su te izmjene za njih nepovoljne, imaju pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez plaćanja ikakvih naknada. Prema st. 11. istog čl. ZEK-a operatori su dužni o namjeri ukidanja paketa usluga ili drugih dodatnih usluga obavijestiti korisnike, pisanim ili elektroničkim putem, najmanje 30 dana prije te im istodobno ponuditi drugi paket usluga ili drugu dodatnu uslugu. U tom slučaju na odgovarajući način se primjenjuju prava korisnika na raskid ugovora bez plaćanja naknade te povrat neiskorištenog novčanog iznosa, izuzev iznosa koji je posljedica uplate od strane operatora (čl. 36. st. 6. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, NN br. 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16, 68/19; dalje: Pravilnik). U vezi prethodnog, napominje da je iznos koji je tužitelj imao na svom Bonus računu posljedica uplate od strane zainteresirane osobe. U odnosu na pozivanje tužitelja na Odluku od 30. studenog 2011. tužitelj navodi da je tijekom godina (uključujući i tu i 2011.) izdao više mišljenja i odluka koje su se odnosile na specifične okolnosti izmjena koje su se u tom trenutku predlagale od strane zainteresirane osobe.

Zainteresirana osoba se u svome odgovoru na tužbu, u bitnom, pridružuje navodima tuženika.

U sporu je održana rasprava te je strankama, u skladu s odredbom čl. 6. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavana odluka tuženika te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sukladno odredbi čl. 41. st. 1. ZEK-a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom. Prema st. 4. istog čl. sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa.

U čl. 42.a st. 11. ZEK-a propisano je da u slučaju izmjene ili ukidanja paketa usluga ili drugih dodatnih usluga, operatori javnih komunikacijskih usluga moraju obavijestiti svoje krajnje korisnike usluga pisanim ili elektroničkim putem najmanje 30 dana prije takve namjeravane izmjene ili ukidanja, te im istodobno ponuditi drugi paket usluga ili drugu dodatnu uslugu. U tom slučaju na odgovarajući se način primjenjuju odredbe st. 9. i 10. ovoga članka.

Prema st. 9. i 10. čl. 42a ZEK-a ukoliko su izmjene ili ukidanje paketa ili drugih dodatnih usluga nepovoljne, korisnici imaju pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez plaćanja ikakvih naknada te pravo na povrat neiskorištenog novčanog iznosa.

Člankom 36. stavkom 6. Pravilnika propisano je da krajnji korisnik nema pravo na povrat neiskorištenog novčanog iznosa računa ukoliko je taj iznos posljedica uplate od strane operatora u sklopu posebnih uvjeta operatora.

Analizirajući ukupnost činjenica utvrđenih iz dokumentacije koja prileži spisu predmeta upravnog postupka i spisu predmeta ovog upravnog spora te podvodeći iste pod kontekst prethodno citiranih zakonskih normi, ovaj Sud nalazi da pobijanim aktom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Naime, iz sadržaja spisa proizlazi da je operator SMS porukom odaslanom dana 5. ožujka 2020. u 12.55. sati (Ispis iz sustava operatora – list 129 spisa) obavijestio tužitelja da tarifa „Na tuđi račun“ od 31. svibnja 2020. više neće biti dostupna za korištenje, odnosno da se ista s tim danom ukida te da iznos prikupljen na bonus računu može iskoristiti da dana gašenja tarife, nakon čega se taj iznos nepovratno gubi. Stoga, obzirom da iz prethodno navedenog slijedi da obavijest poslana tužitelju ima sve bitne elemente te da je ista poslana gotovo tri mjeseca prije planiranog ukidanje tarife to je, imajući u vidu ranije citiranu odredbu čl. 42.a st. 11. ZEK-a, razvidno da je tužitelj pravovremeno obaviješten o gašenju tarife i roku u kojem može iskoristi iznos ostvaren na bonus računu.

Navod tužitelja da su mu povrijeđena potrošačka prava budući da je postupanjem operatora vremenski limitiran i ograničen u korištenju ostvarenih iznosa bonusa, a što je protivno kako čl. 6. Opći uvjeta korištenja tarife „Na tuđi račun“ (dalje: Opći uvjeti) tako i Odluci tuženika od 30. studenog 2011., nije osnovan. Potonje iz razloga što se pravo na korištenje tarife bez vremenskog ograničenja (garantirano tč. 6. Općih uvjeta) odnosi samo na situaciju kada je tarifa važeća, a ne kada se ukida iz ponude operatora, a u tom smislu valja sagledavati i Odluku tuženika od 30. studenog 2011.

Zaključno Sud nalazi neutemeljen zahtjev tužitelja kojim traži od zainteresirane osobe isplata iznosa bonusa po formuli „Iznos na bonus računu (75.000,00 kn) * iznos interkonekcije po minuti (0,05 kn) = 3.750,00 kn“. Naime, iako u smislu odredbe čl. 42.a st. 11. ZEK-a korisni u slučaju ukidanja tarife imaju pravo, osim na raskid ugovora i na povrat neiskorištenog novčanog iznosa to pravo ne uključuje iznos koji je posljedica uplate od strane operatora, a kako to proizlazi iz odredbe čl. 36. st. 6. Pravilnika. Sud ističe da je svrha odredbe o povratu neiskorištenog novčanog iznosa iz ZEK-a u povratu iznosa koji su sami korisnici uplatili. Bonus račun je mogućnost koju operatori mogu iskoristiti i nuditi korisnicima za korištenje njihovih usluga, a cilj navedenog bonusa koji se može iskoristiti za korištenje usluga nije da korisnici dobivaju novac koji daleko premašuje svaki razuman iznos koji bi se mogao povezati s neiskorištenosti usluge zbog ukidanja tarife.

Slijedom ovako izloženog stanja stvari, Sud utvrđuje da tužbeni zahtjev nije osnovan te je stoga, temeljem odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci.

U Rijeci, 19. ožujka 2021.

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Sudac
Vedran Juričić, dipl. iur., v.r.

Primljeno: 26.03.2021. 08:44 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
334-07/20-01/74	376-08/IP	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-09	0	

12657279

UPUTA O PRAVNOM LJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a)

DNA:

- tužitelju
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
- zainteresiranoj osobi
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“ (anonimizirano)

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica

Mila Valentić

